

אצלם אתה מיספר

אצלנו אתה חבר

על זה נילחם בהסתדרות:

1. שכר הוגן לאיש העובד

האניפליציה היא נמר טורף. היא טרפה מזמן את שכר. מערכת השכר התמוטטה. לחמנו אתמול, ונלחמם מחר, להנהגת שיטת חדשה, שתותאם לערכו הריאלי של המטבע, ושתבטיח רמת-חיים הוגנת לכל עובד. נאבקנו ללא-פשרה למען תשלום תוספת-יוקר צמודה להתייקרות האמיתית, ללא "עיקורים" ר' ללא "ממוצעים". דרשנו החלת תוספת-היוקר על מלא השכר. התנגדנו להסכמי "החבילה" וה"מיטגרת", שלא היו אלא טכטיסים לאחיות עיני השכיר. נהגל מאבק תקיף לשינוי רדיקלי במערכת השכר, להגנת רמת-חיייהם של העובדים השכירים והע' לאתה.

2. ביטול שילטון הביורוקרטיה!

נלחמנו על כל צעד ושעל נגד הפרת חוקת ההסתדרות, שהפכה מזמן למיסתנייר בעיני הבוסים. נלחמנו נגד הפיכת חברי ההסתדרות ל"מיספר" בלישבת-המס. נלחמנו נגד הביורוקרטיה והשחיתות. נגד הפיכת האירגונים ההסתדרותיים לסניפים של מישרי רדי הממשלה ומיפגת-השילטון. נאבק לשינוי רדיקלי במיבנה ההסתדרות. לדמוקרטיזציה של האיגודים המיקצועיים. לבחירה ישירה של הוועד הפועל על-ידי חברי ההסתדרות. לפיקוח ציבורי תקיף ויעיל על התקציב, לחיסול מוקרי השחיתות. "אתה מזהם את האוויר!" אמר מזכיר ההסתדרות ל-אלכס מסיס. נציג סיעת העולם הזה — כוח חדש בוועד הפועל. כאשר דרש לשים קץ להפקרות ולשחיתות. מישהו באמת מזהם את האוויר. נסלק את הזיהום הזה!

3. קץ ל"משק המילחמה"

האניפליציה הדוהרת, האוכלת את שכר, לא נפלה מן השמים. מקורה בתקציב הביטחון העצום, הבר לע את פרי עמלו של העם כולו. לכן איאפשר להפ' ריד בין המאבק לשלום ובין המאבק לצדק סוציאלי — זהו אותו המאבק עצמו. לכן הישמר מפני הדמגוגיה של הימין, המדבר גבוהה-גבוהה על דאגה לעובד — ובאותה שעה עצמה דורש להגדיל עוד יותר את תקציבי המילחמה, כדי להגל מדיניות הרפתקנית. אנו נעמד על מישמר ביטחון המדינה, כמו שעמדנו תמיד. כל אגודה הדרושה באמת לביטחון — נשלם אותה. אולם לא ניתן אף אגודה שחוקה אחת למימון תוכניות הסיפוח של בגין וריין, המובילות למילחמה חדשה.

4. מאבק חופשי על זכויות העובד!

המערך "עבודה" — מפ"ם חוקק בכנסת את החוקים ה' אנטי-דמוקרטיים והאנטי-פועליים לאיסור שביתות כרוב המיקרים, ולצינון שביתות בכל המיקרים. הש רים ה"סוציאליסטיים" שמעון פרס, ויקטור שמיטוב, יוסף אלמוגי ואחרים חתמו על צווי-ריאות והפעילו תקנות הגנה לשעתי-חירום.

לוחם תקיף ביותר נגד חקיקת חוקים אלה בכנסת היה אורי אבנרי. הוא שאל מעל דוכן הכנסת: מדוע אין הגבלה על הזכות לצבור רווחים? מדוע אין הגבלה על הזכות לקבל הכנסות מרובש? מדוע אין הגבלה רק על זכותו של העובד לדרוש שכר הוגן לעבודתו? כאשר יש חופש מוחלט לבעלי רכוש ולספרסים, ומר טלת הגבלה חוקית על מאבקו של העובד — מוכרח

הדבר להביא לחלוקה חדשה של ההכנסה הלאומית, כשהלקו של העובד יורד ויורד, וחלקו של הספסר עולה ועולה. זהו בדיק מה שקרה וקורה! נאבק למען עצמאות האיגודים המיקצועיים. נילחם למען ביטול החוקים המגבילים את מאבק העובד.

5. שבוע-עבודה של 5 ימים!

העלינו בכנסת ובהסתדרות את הדרשה שנתקבלה מזמן במדינות המתקונות: 40 שעות-עבודה, 5 ימי עבודה בשבוע! רק כך נשחרר את הציבור העובד מן השיעבוד לעבודה. במדינה שבה שולטת הכפייה הדתית, שבה אין תחבורה ציבורית בשבת, שבה אין הער בר יכול לנצל את יום מנוחתו כדי להינפש ולטייל בארץ, שבה רק בעלי-מכוניות יכולים לבלות את השבת — דרוש יום-מנוחה נוסף. זה אפשרי! זה מעשי! אנחנו נילחם להגשמת המהפכה הזאת בחיי האיש העובד והאשה העובדת!

6. שכר שווה לעובדת!

העיקרון של "שכר שווה עבור עבודה שווה" נשאר אגדה. אין הוא מתגשם בחיים. בעשרות מיקצועות, נאלפי מקומות-עבודה, עדיין מסוגלת העובדת-ברגה נמוכה יותר, ועדיין נשללים ממנה תפקידים בכירים. נילחם כדי ששוויון הנשים יהפוך למציאות!

7. צדק לעובד הקשיש!

מכל המיעוטים הדפוקים במדינה, הקשישים הם המיעוט הדפוק ביותר! אין עוול הזועק לשמים יותר מאשר זה — שאדם שמסר את כל חייו לעבודה, יישאר ביום פרישתו ללא תנאי-מחיה הוגנים, ללא שימחת-חיים, ללא שכר לעמל חייו. קרנות הפנסיה של ההסתדרות השקיעו את הונם בעסקות ובמיפעלים שמצבם הכספי מפוקפק. המיליונים של הקרנות משמשים לעסקים של פינאנס ספיר. לחמנו ונלחמם להבטחת זכויותיהם של הפורשים לגימי-לאות. נילחם לפנסיה ממלכתית פלולית, שתבטיח רמת-מחיה הוגנת, ושתהיה צמודה לשכר הממוצע במשק!

8. שביתת עול מסי-העול!

נציגינו בכנסת ובהסתדרות היו חלוץ הדרשה ל-שינוי רדיקלי במיבנה המיסים בארץ. על ההס' תדרות להפוך לחלוץ המאבק לשינוי זה! כל ההכנסה הדרושה לקיום מינימלי הוגן למיפחה הישראלית — חייבת להיות משוחררת ממש המכנסה. את ה"ריצפה" הזאת יש להצמיד למדדי-יוקר המחיה, כדי שתעלה אוטומטית בכל שנה. לפי הערך האמיתי של הכסף.

על שחרם של העובדים, מעל לריצפה זו, יש להטיל מס הוגן — ולא מס שמכריח את כולנו לרמות, לשקר, לקבל שכר מוסווה, להפש עבודה נוספת ונסחרות. את המס המוטל על האשה העובדת יש להוריד בהרבה, כדי שיהיה כדאי לה לעזוב את הבית ולשלם שכר לעוזרת.

יש לבטל את המיסים המונעים מעובדים לטייל בחו"ל לרכוש מכונית משכר-עבודתם. ליתנות מפל הנואות שהפרוטקציוניזם נהנים מהם על חשבוננו! כל זה אפשרי — אם נטיל מס-אמת על הפרולטקציוני-רים שני ספיר, אם נשים קץ לשחיתות וזכויותו

של השילטון, אם ננהל מדיניות-שכרם התואמת את האינטרס האמיתי של המדינה.

9. חברת העובדים - לידי העובדים!

ההסתדרות השקיעה מיליארדים מכספנו בהקמת מיפ' עלים לכללים, קופת-חולים, אגודות צרכניות, קואופ' רטיבים לתחבורה ציבורית, שיכון עובדים. את מי כל אלה משרתים? מי שולט בהם? אין הם כפופים לשילטון העובדים. אין הם משרתים את חברי ההסתדרות. הם מצפצפים על חברי ההסתדרות ומנצלים את עובדיהם — כמו כל מיפעל אחר בארץ, ולפעמים גם יותר. לחמנו ונלחמם כדי שכל המיפעלים האלה ישרתו את העובד, שהקים אותם בפרי עמלו. הכסף של המיפעלים — צריך להיות מנוצל ל-טובת ציבור העובדים. השרותים של המיפעלים — צריכים לשרת את העובד.

נציגינו בהסתדרות היו היחידים שעוררו את הבעיה הזאת. לחמנו ונלחמם נגד השתלבות משל העובדים בתוכי ניות הכלכליות האנטי-פועליות של מישפר גולדה-ספיר-ברייב, נגד הפיכת משל העובדים ומינהלותיו לשדיוחי מישר-האוצר בהסתדרות, ולאחוזות פרטיות של קבוצות מנהלים שחצניות.

נאבק להערכת כל מיפעלי ההסתדרות לבעלות חברת העובדים. נאבק לחלוקת כל מניות חברת העובדים לחברי ההסתדרות, ולחלוקת כל הרווי-חיים לבעלי-המניות. נאבק לשיתוף העובדים בהנהלות.

10. שיכון לזוגות צעירים!

נאבק להפסקת הבנייה של דירות-פאר על-ידי שיכון עובדים, והפיכת חברה זו למכשיר לשיכון הזוגות הצעירים ושאר חברי ההסתדרות הזקוקים לדיור. נאבק להקצאת קרקע-המדינה למשתכננים, לניצול כל כוח-הבנייה של סולל-בונה ושיכון-עובדים לשי-פור תנאי-הדיור של חברי-ההסתדרות. נילחם בהסתדרות ובכנסת לחקיקת חוק חדש, שיב-טיח לכל אדם דיור הוגן בעזרת המדינה!

11. קופת-חולים לחבריה!

כל עוד לא הוקם בארץ שרות-בריאות ממלכתי שיגיש לכל אורח את כל שירותי הבריאות תינם, נאבק לשיחרור קופת-החולים מירי העסקנים המיפ' לגתיים, לדמוקרטיזציה של המוסד ולניהולו על-ידי הרופאים ואנשי-המיקצוע. סיעתנו היתה חלוצת המאבק הזה בימי שביבת הרופאים. עמדנו בראש המאבק נגד מינוי עסקן מיפלגתי של המערך למנהל קופת-החולים. נמשיך במאבק זה. הקופה קיימת למען חבריה, ולא להיפך! נחזיר את הקשר בין החולה והרופא, נשחרר את הרופאים מתנאי-העבודה הבלתי-אנושיים!

12. תחבורה ציבורית בשבת!

הקואופרטיבים לתחבורה הוקמו בעזרת ההסתדרות, כדי לשרת את הציבור. כאשר הסכים המערך לחוקי הכפייה הדתית, הוא כגד במטרה זו.

נאבקנו, ונאבק גם מחר, לביטול חוקי הכפייה ככל השטחים. נילחם למען תחבורה ציבורית פלולית, יעילה וזולה בשבתות ובחגים ובכל ימות השבוע — כדי שהעובד יוכל להגיע לנחיות ל-מקום-עבודתו והביתה, וכדי שיוכל לטייל וזהי-נפש בחיק ארצנו בימרה-מנוחה.